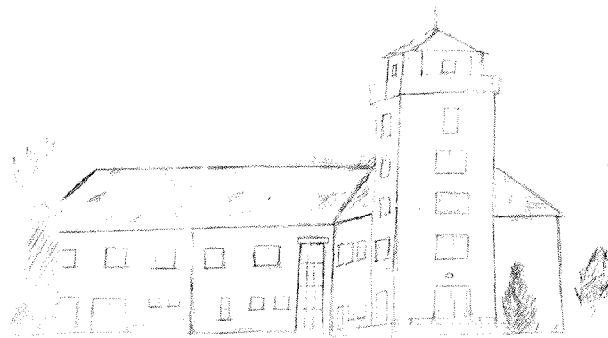
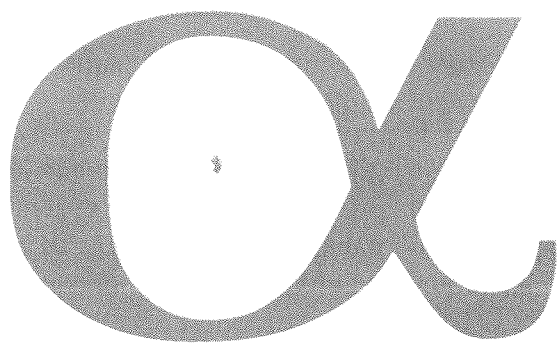

X. évfolyam II. szám **Alfa, a Szentendrei Református Gimnázium lapja** 2008. Október

Énekkaros terveink

Atavalyi évben indult énekkari munka folytatásaként ebben a tanévben arra összpontosítunk, hogy a kórusmuzsikát és az énekkari munkát minél több diákkal megszerettessük. Ennek érdekében a korábbi heti három próba-időpontot egy olyan időponttá vontuk össze, amelyen minden kórustag jelen lesz. Így sokkal gyorsabban és könnyebben tudunk majd új darabokat megtanulni, ami lehetővé teszi, hogy többféle zenei stílusban is

jártasságot szerezhessünk.

Fontosnak tartjuk, hogy az ének-

kar minden fontosabb iskolai rendezvényen szerepeljen. Újdonság,

hogy az idei évben mindenképpen szeretnénk közös kórus-programokkal (pl. kirándulással, nyáron a művészeti táborban való részvétel lehetőségével) elősegíteni a közösségépítést és az intenzívebb zenei munkát.

Reméljük, hogy erőfeszítéseink idén sem maradnak eredménytelenek, és a tavalyi évhez hasonlóan az énekkar idén is sok szép élménnyel gazdagíthatja majd az iskola életét.

Székelly Gábor

Gólyák

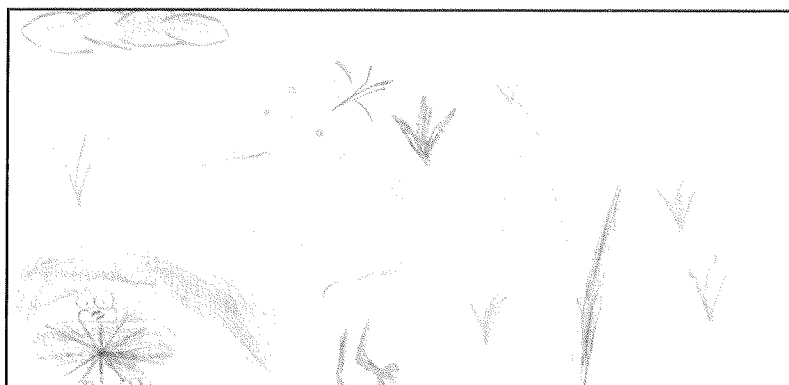
Izgalommal vártuk augusztus 27-ét, hiszen minden kis ötödikes tudta, hogy ez az a nap, amikor először megpillanthatjuk osztályfőnökünket és az új osztálytársakat. Mindenki óriási csomagokkal érkezett, hiszen két napra elszakadtunk a családuktól. Tahiba utaztunk, kicsit megismerkedni egymással. Az első percekben félénken tekintgettünk egymásra, nézegettük egymást, és azon gondolkodtunk, kivel fogunk összebarátkozni. Szüleink kissé aggodalmasan intettek búcsút. Az út rövid volt és hamar megértünk a Sion-hegyre. A szállásunk szép volt, az alsó szinten a fiúk, a felső szinten a lányok lak-

tak. Első nap ismerkedtünk. A második nap a sporté volt a főszerep, itt mindenki megmutathatta, hogy milyen ügyes. A harmadik napra kialakultak a barátságok, a lányok és a fiúk között is. Az osztályfőnökök vigyáztak ránk és jó játékokat találtak ki. Az ő munkájukat „egyetemista segítők” támogatták.

Nekem nagyon tetszett az „angyalkázás”. Észrevétlenül teltek el azok a napok.

Az évnyitón ismerősként köszöntünk egymásnak, mert a tábornak köszönhetően mi már egy „összeszokott” osztály vagyunk.

Varga Boglárka 5.a

Ki vagy?

A gimnáziumot támogató egyesület minden évben ősszel rendez az új szülőknek egy ismerkedési estet. Erre meghívják az új osztályokban tanító tanárokat is, meg persze az osztályfőnököket. Ez egyrészt azért jó, mert meg lehet őket személyesen is ismerni – meg persze ők is szót válthatnak a szülőkkel, másrészt a szülők is összebarátkozhatnak egymással. Ezen kívül ez az egyesület bemutatkozása is a szülők felé, tagtoborzóval összekötve. Az elnöki tisztséget jelenleg Becságh András tölti be, aki elmondta, hogy az ő fia is a gim-

náziumba jár és így belülről is látja az iskola életét. Mesélt a tapasztalatairól, amit szülőként szerzett, aztán az egyesület alakulásáról és munkájáról. Ajánlotta, hogy a szülők nézzék meg az iskola honlapján (www.szrg.hu) a linkjüket, ott további információkat szerezhetnek velük kapcsolatban. Szoktak közös programokat szervezni (kirándulásokat, műsoros esteket, sport rendezvényeket), vannak ösztöndíjaik a diákoknak (négy is) és a taglétszámuk már 100 fölött van. Ez után Tiszteletes úr tartott egy kis előadást az iskola épüléséről. Nagyon érdekes dol-

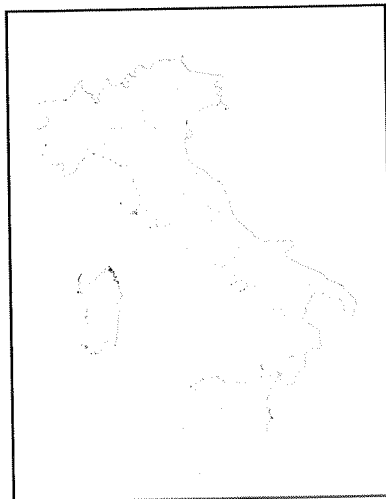
gokat mondott és így most már az új szülők jobban el tudják képzelni, hova is került a gyerekük. A tanárok bemutatkozása és az osztályfőnökök rövid összefoglalója után kezdődött a kötetlen beszélgetés a gazdagon megterített asztalok mellett. A sok finom étel-ital mind az egyesület ajándéka volt. Köszönjük a meghívást és igyekszünk majd jövőre tovább adni az újaknak, mert tudjuk magunkról, hogy milyen jól esett nekünk is a meleg fogadtatás.

A szülők

Tudsz már olaszul?

A gimnázium új angoltanára vagyok, és a diákok közül valószínűleg kevesen tudják rólam, hogy másik szakom az olasz. Annak érdekében, hogy ez a tudományom se maradjon kihasználatlanul az iskolában, szeretnék lehetőséget kínálni a diákoknak (elsősorban a nagy-gimnazistáknak) olasz nyelvtanulásra, délutáni szakkör keretében.

Az olasz nyelv szépségei és dallamossága már sok mindenkit elbűvöltek, ezen kívül Olaszország nincs messze, és ha oda utazunk, bizony sok hasznát vehetjük olasz-tudásunknak, de a hazai munka-

erőpiacon is előnyt jelenthet. Egyetemi tanulmányaim alatt minden lehetőséget megragadtam,

hogy Olaszországban gyakorolhassam a nyelvet, így sikerült bejárnom ezt a festői szépségű országot, megismerni páratlanul gazdag kultúráját és a mindennapi szóhasználatot is. Négy hónapig olasz diákokat is tanítottam angolra - sőt egy kicsit magyarra is – a „csizma sarkán”.

Remélem sikerült kedvet csinálnom az olasztanuláshoz, és szeretettel várom a jelentkezőket egy kiscsoportos kezdő tanfolyam indításához.

Anita tanárnő

Kulturális Fesztivál

Szentendre Testvérvárosainak Kulturális Fesztiválján vettünk részt, mely szeptember 21-26-ig tartott. Szentendre város Önkormányzata rendezte és szervezte a Ferenczi Múzeum muzeológus, Krizbainé Szabó Éva segítségével. Gimnáziumunkat

Kun Édua és jómagam képviseltük a fesztiválon. A résztvevő testvérvárosok a következők voltak: Huntington-Good-manchester (Anglia) Salon de Provence (Franciaország), Wertheim (Németország), Kézdivásárhely, és Zilah (Erdély). Körülbelül

90-en voltunk. Mindegyik országból 12 diák és kísérőik. Nagyon jó volt a hangulat végig. A külföldi diákok a Papszigeten szálltak meg. Hétfő este kezdődött a program a Városházán a Szentendrei Képek című fotókiállítás megnyitójával, ahol a Vujcsics együttes zenéjét

hallgathattuk, majd állófogadás volt. A hivatalos fogadás polgármesteri köszöntők és a Péter Pál ifjúsági kórus koncertjéből állt. Már az állófogadás alatt kezdtünk megismerkedni a külföldiekkel.

Mindenki nagyon kedves volt. Másnap a Városházán találkoztunk, utána különféle programok következtek: városnézés, fotózás. Magyarul tanítottuk vendégeinket a Városházán, elég sikeresen! A bemutatkozást próbálgattuk valamint magyar népdalokat is tanítottunk nekik. A külföldiek a jelekből ítélve nagyon élvezték ezt a programot. A nap végén a táncest keretében buliztunk, beszélgettünk a fiatalokkal a Dunaparti

Művelődési Házban. Ebédet és vacsorát a Központi ebédlőben kaptunk. A közös étkezések alatt is jókat társaloghattunk a külföldi diákokkal, és kíséřőikkel akik kézzel lábbal mutogatás, félig magyar, félig francia, vagy angol megnyilvánulások után megértettek minket, és mi is őket. Érdekes volt, hogy a franciák nem igazán beszéltek angolul, és általában mégis sikerült megértenuk egymást. Szerdán a Skanzenben volt egész napos program. Idegenvezetéssel a Dél-alföldi tájegységgel ismerkedtünk meg. Ebéd után "akadály-

verseny" volt. Gyertyamártogatás, tésztakészítés. Késő délután vegyes csapatokban kellett Szentendrét bejárva feladatokat megoldanunk Barcsayval kapcsolatban. A nap végén magyar tánc-

ház volt, a Dunazug együttes kíséretével. Erdélyi, gyimesi és alföldi táncokat tanultunk. A magyar néptánc nagy sikert aratott mind a magyar, mind a külföldi résztvevők körében. Csütörtökön megrendezésre került az eső ellenére a Fő téren a főzőverseny a turisták legnagyobb öröme, amelynek keretében az országok csapatai nemzeti specialitásokat készítettek el. A verseny 9-12.30-ig tartott, és az eredmény körülbelül 13.00-ra eltűnt. Mindenki nagyon szorgosan főzött, szurkolt, vagy kóstolt. Nagyon finom ételek készültek.

Szentendrei csapatommal "Szentendrei pörkölt" nevezetű ínycsenget főztünk orsótésztával. Mondanom sem kell, hogy nagyon hamar elfogyott. Harmadik helyezést értünk el, az első a francia csoport lett, (és nem, nem csigát készítettek). Délután egy képkereső játékot rendeztek, melyben kaptunk 24 képrészletet, és Szentendre öt múzeumában kellett megkeresni őket, szerzőjüket, címüket, keletkezésük dátumát leírni valamint Barcsay Jenő festőművész érintetlen műhelyét tekinthettük meg. Az este

köszönő beszédekkel, állófogadással, salsa bemutatóval, és közös táncal ért véget. Pénteken délelőtt utaztak haza Szentendre vendégei. Nekem nagyon tetszett ez a pár nap, főleg, hogy megismerhettünk külföldön élő fiatalokat. Sok élmény, és barátság született, valamint sok e-mail cím került kicserélésre. Köszönjük, hogy ott lehetünk a fesztiválon!

Tamás Kriszta 10.a

T... mint tanuló vezető

Mindannyian ismerjük ezt a jelet a közutakról. Olyanok teszik ki az autójukra, akik frissen szerezték meg a jogosítványt és – bár már tudnak vezetni, hiszen a vizsgán bebizonyították – azért szeretnék, ha a többiek odafigyelnének rájuk, kicsit türelmesebbek lennének

velük. Ez a gondolat vezette legújabb ösztöndíjunk szponzorát, amikor adományával a kezdő vezetőket szándékozott támogatni. A jutalom elnyerése több feltételhez kötött. Az első „válogatón” már túl vagyunk: mind a 13 diákcsoport titkos szavazással megválasztotta erre az évre az osztálytit-

kárát és annak helyettesét, és lezárult a DPR elnöki pályázat is. Ők 27-en kerültek be az első körbe, illetve hozzájuk jön még 28.-nak a sportminiszter azaz az a tanuló, aki majd októberben elnyeri ezt a posztot. A második megmérettetés az éves program kidolgozása. Ennek határideje október eleje,

tehát a cikk megjelenésekor már múlt időben beszélhetünk róla. A jelölteknek olyan célokat kell kitűzni erre a tanévre, ami az osztályuk életét, mindennapjait és hétvégéit érdekessé, változatossá teszi, ami segít a közösség összekovácsolásában. Kirándulások, bulik, közös mozi és színházlátogatások, születésnapok és névnapok számontartása, az osztályterem barátságosabbá tétele – ilyesmik. Hogy ne csak mindig az osztályfőnök igyekezzen, amire aztán rá lehet mondani, hogy miért éppen ez és éppen akkor és éppen ott... Félévkor érkezik el az első PEJ (Program Előrehaladási Jelentés) beadása. Mi valósult meg és milyen eredménnyel, mi nem, és miért. Ez nem azt jelenti, hogy

akinek alig jött össze valami, az nem nyerhet. A legjobban a hibáinkból lehet tanulni, és ezért hívják az ösztöndíjat éppen „T”-nek. A tanuló vezető nem mindig jól méri fel a távolságot, az utat és a sebességet, de van lehetősége kor-

rigálni azt. Ha rájön, hogy hol hibázott, még a következő útszakaszon lehet sikeres. A mi ese-

tünkben, ha a vezető (osztálytitkár) nem figyelte eléggé a többiekre, elképzelhető, hogy az ötleteinek nem lett sikere. De még megtanulhatja a demokratikus vezetés titkos szabályait és van egy fél éve, hogy javítson.

Végül év végén, a második PEJ beadása után születik meg a végső döntés. Ennek a beszámolónak az ismertetése mindig nagy nyilvánosság előtt történik: a DPR fórumon. A négy forduló együttes eredménye alapján derül ki, kik nyerték el egész éves munkájukkal a legsikeresebb vezető címet, azaz a „T” ösztöndíjat és a vele járó pénzjutalmat.

Mindenkinek jó pályázást kíván

a Zsüri

Továbbtanulás

Minden évben nagy érdeklődés kíséri a végzős osztályokat. De amikor ők érettségiznek illetve megérkezik a továbbtanuláshoz beadott kérvényeik eredménye, már minden alsóbb éves diák nyaral. Év elején meg mindenkit elfoglalnak az új örömeik és feladatok, így ez a téma mindig feledésbe merül. Többek kérésére most elhatároztuk, hogy mégis utánajárunk az eredményeknek. Ezért feltettük kérdéseinket az Igazgatónőnek:

Hogy sikerültek tavaly az érettségik?

Összefoglalóan azt lehet mondani, hogy inkább jól, mint rosszul.

Az egész a választással kezdődik: aki ügyesen jelöli ki a tantárgyakat (tehát azokból indul, amikhez leginkább ért), annak borítékolva van a siker. Én nagyon büszke vagyok arra, hogy tavaly a 25 vég-

zős 25 emelt szintű érettségi vizsgát tett! Ez messze felülmúlta az országos átlagot, hiszen biztosan Ti is olvastátok az újságokban, hallottátok a rádióban, TV-ben, hogy a diákok mennyire féltek az idegen bizottságok előtt való megmérettetéstől. Pedig – ha sikerül – ez magában 40 pontot hoz! És a mieinknek mindnek sikerült!!! Sajnos volt egy olyan diákunk is, aki nem vette komolyan a felkészülést, nem olvasta el a kötelező olvasmányokat és bizony a szóbelin „belehúzott”. A felkészüléshez rendelkezésre álló fél óra pedig arra kevés, hogy a jelölt egy több száz oldalas regényt akár gyorsolvasással is átfusson alatta... Így neki sajnos meg kell ismételnie magyarból az érettségi vizsgát és emiatt elvesztette az esélyét az ideit továbbtanulásra is. Legyen ez tanulság mindenkinek, aki még a megmérettetés előtt áll: a kiadott

témaköröket minden tantárgyból komolyan kell venni, mert az összes ott lesz a vizsga asztalon és senki nem tudhatja előre, melyik akad a kezébe.

Milyen tárgyakat választottak leginkább a tavalyiak?

A kötelező magyar, történelem és matematika mellett mindenkinek kell egy idegen nyelvből is érettségizni, így természetesen angoltól és németből volt a legtöbb vizsgázó. De azért volt, aki franciával próbálkozott. Hallottunk biológia, kémia, fizika, informatika, hittan, rajz és ének feleleteket is. Sajnos ezúttal a testnevelés gyakorlatokban való gyönyörködésünk elmaradt, mert az egyetlen jelölt az emelt szintű bizottság elé ment.

Sokan szereztek-e plusz pontokat a továbbtanuláshoz egyéb módon?

Fontos szerepet játszottak a nyelvvizsgákkal szerzett pontok is. A tavalyi 12.a osztályból a diákok 68%-a (!!!) szerzett középfokú illetve felsőfokú nyelvvizsgát, ezzel 35 vagy éppen 50 pontot hozzátéve a meglévőkhöz. Óriási dolog ez, hiszen többlet erőfeszítést igényel a gimnáziumi évek alatt, de – úgy tűnik – megéri.

Hányan jutottak be végül is egyetemre vagy főiskolára?

17-en a 23-ból. Azért mondom 23-at, mert egy diák az év végi eredménye, egy pedig a sikertelen érettségije miatt nem indulhatott. Páran nem is szándékoztak azonnal továbbtanulni, ők a szakképzésben helyezkedtek el vagy külföldre mentek a nyelvtudásukat tökéletesíteni. A tízenheteknek nagyon örülünk, főleg, annak, hogy jó szakokon helyezkedtek el

(állatorvos, bölcsész, gazdaság, turizmus). Azóta már megérkeztek tőlük az első hírek is: boldogok és ügyesen veszik az akadályokat.

Köszönjük a beszámolót és kívánnunk tavalyi végzőseinknek sok sikert a felsőoktatásban – az ideieknek meg az érettségin!

-i -a

Napsugár

Már évek óta nem sütött a napsugár, azaz nem osztották ki a Napsugár ösztöndíjat, pedig láttuk a honlapon meg a fényképek alatti felírásokon, hogy régebben ilyen is lehetett nyerni. És akkor szeptemberben az első áhítaton csoda történt! Igazgatónő kihirdette, hogy az amerikai gyülekezet (First Presbyterian Church Orlando) újból küldött pénzt és megint kívá-

lasztották a nyerteseket. Ezt a jutalmat az kapja, aki a legesleges-legjobb tanuló, azaz félévben és év végén is kitűnő a bizonyítványa és egy csomó szaktárgyi dicséretet is összeszed. A tavalyi lezárt tanévet vették alapul és így öt diák ütötte meg a mércét: Nádaina Judit 7.a, Rózsa Viktória 7.a, Csereklő Nőra 8.a, Sulyok András Attila 8.a és Kugler Szilvia 9.a. Persze azóta ők már egy évfo-

lyammal feljebb járnak, de az ösztöndíjat még a régi osztályukban szerezték meg, ezért így kerülnek ki a táblára. Nagyon örülünk, hogy a kapcsolat az orlandoiakkal újból megélénkült. Úgy hallottuk, hogy a 2. emeleti új osztály berendezését is ők szponzorálták. Ennek majd legközelebbre utánanéznünk.

-o -s

SDG

A tavalyi évhez hasonlóan idén is szép létszámú szentendrei csapat képviselte iskolánkat Balaton-szárszón a Soli Deo Gloria Református Diákmozgalom nyári hetén. Utunk ismét a szaunához hasonlított – a vonat kocsinak mindössze három ablakát lehetett lehúzni. Az útért alaposan kárpótolta bennünket a pár napos hűvös időjárás, majd a hét végén megérkező kánikula. A reggeli lelki táplálékunkról egy szomszédos falu lelkésze gondoskodott, áhítatai az úton létről szóltak.

Hallottunk az Istenre ráhagyatkozó Ábrahámról, az Úrral dialógus-

a babiloni fogság idején a realitások ellen beszélő prófétáról, és arról, hogy Urunk együttépítkezésre hívott el bennünket. Felmerülő gondolatunkat az életkorok szerint kiscsoportokban oszthattuk meg az ország más refijeinek diákjaival. (Így sok új kapcsolatot is sikerült köt-nünk.) A sok fiatalra való tekintettel ezek esetenként sok játékos elemet is tartalmaztak.

ban lévő emmausi tanítványokról, A délelőtti program folytatása az

előadás volt, meghívott előadóktól hallhattunk a Biblia keletkezéséről, értelmezéséről, Isten- és emberképéről.

A délutánokat általában kevesebb agyi kapacitást igénylő programokkal – balatoni fürdőzés, városi séta, fagyizás, beszélgetés, alvás, kártyázás – töltöttük.

Vacsora előtt került sor a szekciókra, amikor mindenki érdeklődésének megfelelően drámajátékot játszhatott, megpróbálta megtudni, mi a morfondír (ami sajnos nem sikerült, de legalább jókat játszottunk), népdalokat énekelhetett, vagy bármiféle szemétnek

tűnő dologból ékszert barkácsolhatott. A legjobban sikerült példány egy tv-vázból készült kalap volt, tetején egy csodás hattyúval. Olyannyira, hogy még az sem rontotta a hatást, hogy wc-papírból készült. Az esti áhítatokon a hét végére tisztába jöhettünk azzal, hogy Isten milyen védőfelszereléssel küld el minket a reggelenként megismert útra. (Efézus 6:10–17) Néhányunknak így rá kellett jönnie, hogy páncélzatunk enyhén szőlva hiányos (a 6 részből 1, ha megvan, de az se szász...), amin emiatt sürgősen változtatnunk kell.

Általában eseménydús napjaink még különleges zárást is kaptak, úgy mint régi zene koncert, ki mit tud, balatoni fürdés.

Talán mondanom se kell, hogy egy hét a Balaton mellett milyen gyorsan el tud telni, és a búcsúzást is nagyon megnehezítette az utolsó, záró este, aminek valahogy sose akart vége lenni...

Na, de nem baj, az októberi SDG csendeshétvégén a megbeszéltek szerint újra találkozhatunk mindeenkivel, ahová titeket is szeretettel várunk.

Legeza Luca 11.b

Merci

Július első hetében került megrendezésre a francia nyelvi tábor a tolnai dombok közt megbúvó zsákfaluban, Nagyszékelyben. Mivel nincs sok

tapasztalatom e téren, leszámítva egy ifjúkori balatoni táboroztatást, ezért csak két csoportnak hirdettem meg, kísérleti jelleggel. A 9a-ból szinte teljes létszámmal képviseltette magát a francia csoport: „4 filles” és „2 garçons”. Az udvaron lehetett sátorozni, vagy a parasztház tisztaszobája állt rendelkezésükre, a hátsó szoba az én rezidenciám volt. A reggelit és vacsorát otthon oldottuk meg, ebédet az óvoda menzáján kaptunk.

Délelőttönként voltak a nyelvórák, másfél-két óra szókincsfejlesztés játékos feladatokon keresztül, majd az ebéd utáni pihenést különböző programok követték (de erről majd a diákok írnak). Maradt még látnivaló jövőre is, s ha Isten is megsegít, találkozunk jövő nyáron ismét Nagyszékelyben, s remé-

lem, újabb érdeklődőket köszönetet mondunk táborunkban.

Helga tanárnő

Az indulást mindenki magának szervezte meg, ezért hárman vonattal mentek, volt, akit elvittek kocsival, és voltak, akik lekésték a vonatot, azért mentek kocsival. Mire az utolsók is megérkeztek, a többiek már felállították a sátraikat, és a bográcsban is rotyogott a bográcsgulyás „à la garçon”. A

levessel a hasunkban izgatottan hajtottuk álomra a fejünket az otthonos kis parasztházban.

Dobó Nagy Fanni

Mint minden rendes nap, ez is egy fárasztó, ám hasznos francia órával kezdődött, majd utána elmentünk az oviba ebédelni. Nagyszékely feltérképezésében a nagyon barátságos helyiek segítettek. Lovas kocsival vittek körbe minket. Megmutattak nekünk egy új földművelési formát, a permakultúrát, majd a helyi kézműves

házat, ahol rengeteg szép dolog volt. Végül a fárasztó nap után még várt ránk egy kihívásokban gazdag palacsintasütés, ami el is készült éjjelre (ezt a fiúk szóvá is tették).

Rózsa Noémi

Minden jól indult, kedvemet pozitív irányba állította a reggeli, a frissen fejt boci tejjel dúsított müzli. Ezután a 2 óra francia következett, amelytől mindenki rettegett, de a kismacskák szabotálták tanárnő rémes terveit, majd végre elindultunk a kisszékelyi strandra - a tanárnő szerint - egy jól kiépített erdei úton (durva hegyi ösvény, 45°-os emelkedőkel, CC pálya)...

Gelecsényi Dani

Reggel másfél órás francia után lebicikliztünk az óvodába ebédelni, majd egy kis pihenő után felkészültünk a biciklitúrára.

Utánfutóval elmentünk Pincehelyig és onnantól kezdődött a két órás bicikliút Cziráki lovastanyájára, ahol a tulajdonos beavatott az ősmagyarok hagyományaiába és kultúrájába...

Horváth Anna

Péntek délután nemezeltünk otthon, az eperfa árnyékában, majd a nagy meleg enyhülése után elmentünk lovagolni. Este koncertjük lett volna a lányoknak a művelődési házban egy másik csapat előzenekaraként, de végül házibulit rendeztünk otthon a tűz körül, és pétanque-ot játszottunk a helyi erők ellen.

A bőséges reggelit a katolikus templomban tartott mise követte, mivel a vasárnapi hazautazással a református istentisztelet 3 órától már nem fért bele az időbe. A hangulatát megadta, hogy mindenki hozzájárult valamivel: Dani harangozott, János olvasta a Szentleckét, Noémi gitározott, énekeltünk, Anna és én orgonáltunk (minden előzetes zongora-előképzettség nélkül). Az ebéd után a Tamási Termálfürdő felé vettük az irányt. Az estét sütögetéssel zártuk. (meglepetés vacsora és Merci feliratos csokitorta)

Takácsy Dorka

A kápolnáért

Szeptember 26-án, pénteken este az Egyesület a Szentendrei Református Gimnáziumért és Kollégiumért szervezésében nagy érdeklődés mellett jótékonysági koncert került sorra a Református Gimnázium félig kész tetőterében. Tiszteletes úr köszöntőjében, utalva az egykori poros, sötét padlásból kiköltözött bőregerekre, egy Berzsenyi idézettel adta meg az alaphangot: "Virrad hazánk várt napja, virrad, S a denevérek előtte futnak".

Kudlik Julika a hely és a város szellemét dicsérő nyitó szavai után Ferenczy Csongor Wass Albert: "Üzenet haza" című versével kezdte a műsort. Egyesületi elnöki köszöntő következett, majd a művészek műsorszámai sorban. Említésre méltó, hogy a fővédnök dr. Schmitt Pál és másik védnök

künk, városunk polgármestere is megszólalt az esten. Dr. Dietz Ferenc az oktatás támogatásának fontosságáról beszélt, biztosítva a hallgatóságot az önkormányzat elszántságáról ez ügyben. Dicsérte a „Refit”, az itt folyó munkát, ami önmagában is szép teljesítmény egy ferences öregdiáktól... dr. Schmitt Pál pedig stílusosan arról

tó vidéki program után még sok ilyen estét kívánt magának és mindnyájunknak.

Egy kis színes is bekerült a műsorba. Egy „anyuka”, Nagy Judit, egyébként a rendezvény motorja, mint a "szülők hangja" bizonyította, hogy a szervezésben mutatott profi munka mellett mint énekes előadó is tehetséges.

A művészek hozták a nagyon várt kiváló formájukat, régi és új dalokat hallhattunk. Beregszászi Olga, Homonyik Sándor, Sasvári Sándor, Varga Miklós. Sasvári hihetetlen orgánummal rendelkezik, a kiváló Beregszászi Olgával előadott "Szép Magyarország" duettjük pedig szívszorogatóan gyönyörű volt. Érdekes

színfoltja volt az eseménynek Bordán Irén fellépése, aki még az

első szórólapokon szerepelt, s csak később elfoglaltságai miatt maradt ki a programból. Azonban, mint a nézőknek elmesélte, annyi ismerőse, barátja hívta fel, hogy ebből ki ne maradjon, hogy mindenképpen eljött hozzánk. Ő is egy Wass Albert verset hozott, a "Látható az Istent". Varga Miklóstól pedig az "igazi" István a királyt is hallhattuk.

A szünetben a Gimnáziumban megszokottat is felülmúló szeretetvendégség várta a folyosókon a teltházas közönséget. Ennyi fajta

finomság rég volt együtt. Nagynagy köszönet illeti az ajándékozó szülőket, de azokat is, akik személyesen vettek részt a rendezésben és a kínálásban!

A műsor keretét a gimnáziumban tanuló gyermekeink, a Színjátszókör tagjai adták, akiknek Berkó Helga tanárnő a gazdája. A nyitó dal, az "A zene, az kell" mellett a fináléban már Varga Miklóssal s a többi művésszel szó szerint karöltve énekelték a „Honfoglalás”-t. Nagyon szép emlék marad!

Talán nem illene kibeszélni, de díszvendégeink: elnök, polgármester, művészek és miniszter, tiszteletes és tisztelendő, építész és egyházigazgató majd éjfélig együtt maradtak velünk. Reméljük, rájuk és kedves közönségünkre máskor is számíthatunk. Az első sortól az utolsóig mindenki fontos nekünk.

Még sok ilyen szép napot, és áldást, békességet!

Becságh András
az Egyesület elnöke

Gólyák

Iskolánkban évek óta szép szokás a gólyaavatás. Ilyenkor kapják meg „gólyáink” azaz új diákjaink ünnepélyes keretek között a gimnázium nyakkendőjét és jelvényét, az ünnepi egyenruha fontos tartozékait, ami egyszersmind azt is jelenti, hogy ettől kezdve teljes jogú „refiseknek” tekintjük őket. Ez alkalommal 33 ötödikes és 24 kilencedikes részesült ebben a szerencsében.

Előbbieknek osztályfőnökük, Teréz tanárnő, utóbbiaknak évfolyamtársaik, a már négy éve itt lévő kilencedikesek nyújtották át az ajándékokat. Persze előtte fogadalmat is kellett tenniük, hogy az elkövetkezendő években református gimnazistához méltóan fognak élni.

Miután az ünnepeltek visszaültek a helyükre, az iskola régi diákjai műsort adtak a tiszteletükre. Itt bemutatták, hogy mi minden jó vár

Viktória és Mészáros Máté) verseket mondtak, a legügyesebben táncoló osztályok (7.a, 11.a, 11.b) bemutattak egy-egy számot az év

végi művészeti gálán is sikert aratottak közül, Dulai Dóra (6.a) tolmácsolásában pedig két népdal hangzott el. Azt hiszem, a rövid, lendületes műsor megnyerte a közönség tetszését, legalábbis a nézőtérrel felhangzó lelkes taps ezt mutatta. A gólyák befogadása ezzel már részben megtörtént. Hátra van még azonban egy vidám esemény: a gólyabuli (a kicsiknek) illetve

a gólyabál (a nagyoknak), ahol mindenféle játékos vetélkedő, sok nevetés, evés-ivás és tánc vár rájuk. Hiszen az iskolai élet erről is szól...

B.Z.

